

чителя си имамъ всичко съ което мож да живѣя добрѣ. А по-послѣ хвана да се сумнява по нѣкой причини отъ Аристотеля, не обаче, и да го поврѣди. Но дружелюбието или приятелскитѣ сношения, които той имаше съ любезнийтъ си учителъ лека полека хванаха вechъ да нѣматъ първата си горѣщина, тъй щето най послѣ станаха съвсѣмъ хладнокрѣвни. Врожденната обаче ревност и желание, които питаеше въ душата си къмъ философията още отъ дѣтинство никакъ не бѣха изчезнали отъ него, споредъ както се забѣлѣзва напримеръ отъ честѣта, която бѣше далъ на Анаксарха, ¹⁾ отъ петдесетѣтъ таланта, които бѣ испратилъ на Ксенократа ²⁾ и отъ гостоприемството което показва къмъ Дандамиса и Калана, който бѣше Индийски философъ.

§ 9. Прочее, когато Филиппъ бѣше расположилъ станѣтъ си противъ Византийцитѣ, тогазъ Александръ бѣше на шестнадесетъ години на възраст. Та още отъ тогава бѣше натоваренъ да управлява царскитѣ Македонски работи и царскій печатъ, и като господаръ разруши Медаритѣ ³⁾, и завладе градѣтъ имъ; защото бѣха направили въстание, послѣ испяди отъ тамъ вар-

1) Философъ, който бѣше отъ Авдирита.

2) Той бѣше отъ Халкидона ученикъ на Платона а учителъ на Димостена.

3) Наричаха ги още и Медитѣ, които бѣха едно отъ Тракийскитѣ племена.